

saját bőrére mulat
házörzőjét — lábtörlőjét —
láncra köti — nem ugat

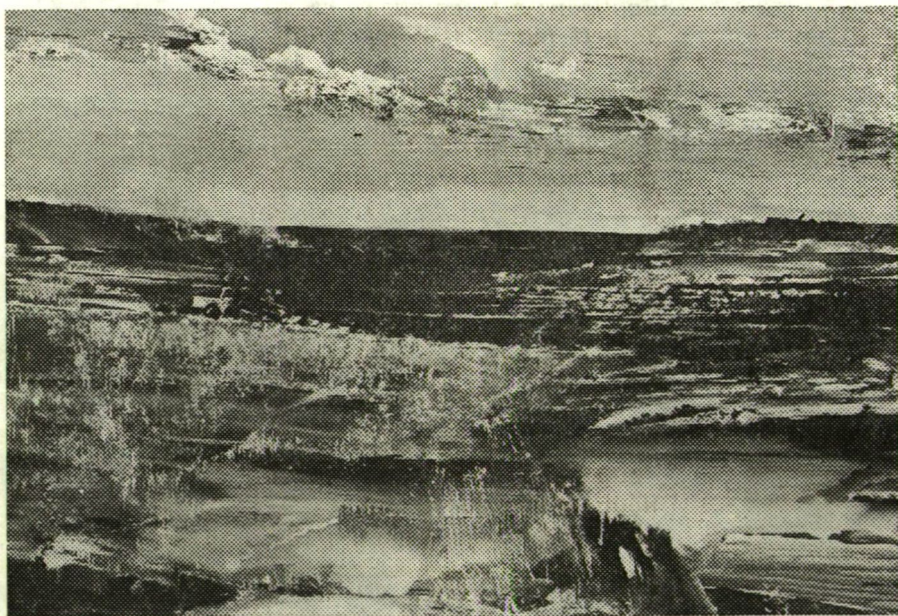
V

Erőszak és béke —
oly múlhatatlan minden
de várom, eljöhet
az mégis, ami nincsen

Már leolvadtak a fény
biztos függőőnjai
és bábelidőm széthullt:
napom égre nyújtani

madár száll; semmivé nő
az iránytalan térben —
elfogy a kő, tócsállik
sugárzik észrevétlen

Csontom kiolvadt, Uram
seb vagyok, süket-forró
velem égsz, örök sárkun
lángoló napraforgó

ZOMBORI LÁSZLÓ: MÉLYSZÁNTÁS